

Arrest

**nr. 93 857 van 18 december 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: 1. X
2. X
3. X
4. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en Saida HOXXHAJ, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 september 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen bij aangetekend schrijven van 15 mei 2012 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.2. Op 11 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing die op 14 augustus 2012 aan verzoekende partijen ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 15.05.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

[H., F.] [R.R.: ...]

geboren te [...] op [...] met nationaliteit: Servië en Montenegro

Ook gekend als: [H., F.], geboren te [...] op [...] met nationaliteit: Albanië

+ meerderjarige kinderen:

[H., M.] [R.R.: ...]

geboren te [...] op [...] met nationaliteit: Servië en Montenegro

Ook gekend als: [H., M.], geboren te [...] op [...] met nationaliteit: Albanië

[H., J.] [R.R.: ...]

geboren te [...] op [...] met nationaliteit: Servië en Montenegro

+ minderjarig kind:

[H., S.], geboren te [...] op [...]

nationaliteit: Servië en Montenegro

Adres: [...] 9000 GENT

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Redenen:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 04.05.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 15.05.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekende partijen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve moet worden vastgesteld dat vierde verzoekende partij, geboren op 9 augustus 1996, als minderjarige niet over de vereiste bekwaamheid beschikt om in eigen naam een annulatieberoep bij de Raad in te stellen. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk in zoverre het is ingesteld door vierde verzoekende partij (cf. RvS 15 februari 2006, nr. 155.037).

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter, § 1, vierde lid en § 3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van “het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur” en van de zorgvuldigheidsverplichting.

Zij verstrekken volgende toelichting:

“[...] Uit de motivering van de beslissing blijkt dat het medisch attest niet zou voldoen aan artikel 9 ter par. 1, 4de lid.

Verzoeker stelt echter vast dat zij wel degelijk het standaard medisch attest heeft voorgelegd zoals voorzien in artikel 9 ter par. 1, 4de lid.

Verzoeker stelt tevens dat het attest werd opgesteld door haar arts dokter [J.P. S.]. De arts heeft op een behoorlijke wijze dit standaard medisch getuigschrift ingevuld. Onder punt B: Diagnose waarbij de volgende vraag gesteld wordt: Gedetailleerd beschrijving van de aard en de ernst van de aandoening op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Verzoekers stellen vast dat de arts de vraag heeft beantwoord. De arts heeft gemeld dat verzoekster lijdt aan discopathie. Hierbij heeft verzoekster bij de aanvraag verwezen naar haar stuk 3 waarin dezelfde arts duidelijk melding maakt van matig ernstig. Onder punt C wordt de vraag gesteld: Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B. Ook dit deel werd door de arts ingevuld. Ook de andere punten D, E, F en G werden ingevuld.

Verzoeker stelt vast dat de arts het medisch getuigschrift op een zorgvuldige wijze heeft ingevuld.

Bovendien stelt verzoeker vast dat het standaard medisch getuigschrift op geen enkel punt wijst op de ‘graad’ en de ernst van de ziekte. Nergens wordt er aan de dokter gevraagd om de graad van de ziekte te vermelden.

De arts doet wat er hem gevraagd wordt en vult op een zorgvuldige wijze de standaard medische attesten in. Artikel 9 ter par. 3 4de lid stelt inderdaad dat verzoeker het standaard medisch attest dient voor te leggen. Zij heeft dit gedaan. Doch het kan aan verzoeker niet kwalijk genomen worden dat dit standaard attest echter niet uitdrukkelijk ‘graad’ van de ziekte en de ernst vermeld. De verwerende partij staat erop dat het standaard medisch attest wordt gebruikt doch de vraag naar de ‘graad van de ernst’ van de ziekte wordt in dit standaard medisch attest niet duidelijk opgenomen zodat de behandelende geneesheer van verzoeker dit dan ook niet kan invullen. Als verwerende partij vit over een dergelijke zaak dan dient het medisch getuigschrift anders te worden opgesteld en een deel Bbis te bevatten met de uitdrukkelijke vraag: haar graad van ernst. In het medisch getuigschrift werd enkel en alleen haar ernst gevraagd.

Verzoeker is echter van oordeel dat de medische attesten van verzoeker in zijn ‘geheel’ dient bekeken te worden tezamen met het verzoekschrift. De raadsman van verzoeker heeft echter in zijn verzoekschrift de ziekte verder uitgewerkt. Verzoeker lijdt aan discopathie met hernia L5 SI. Het betreft een slijtage van de tussenwervelschijf in de wervelkolom zonder druk op de zenuwbaan.. Uit de stukken die bij de aanvraag werden nog meerder attesten gestopt van dezelfde dokter die stelt dat de aandoening matig ernstig is (stuk 3) en een stuk van de professoren [T. V.] en [J. B.] van het AZ Maria Middelaes Sint-Jozef. De dienst vreemdelingenzaken kan niet onder stoelen of banken steken dat niet ernstig is. Verwerende partij kan dus niet ernstig voorhouden dat de aandoening niet ernstig zou zijn. Gezien dit duidelijk uit de stukken blijkt (stuk 3). De behandeling is noodzakelijk volgens de dokters om een escalatie te voorkomen. Het medisch attest - die echter geen vraag stelt met betrekking tot ‘haar graad van ernst’ van de aandoening dient in samenlezing gelezen worden met het verzoekschrift die werd opgemaakt en met de stukken.

Dus indien het medisch attest, tezamen met het verzoekschrift en de andere medische attesten van het ziekenhuis, in zijn geheel wordt geraadpleegd, kan wel degelijk vastgesteld worden dat 'wel' uitspraak gedaan wordt omtrent de ernst van ziekte. Verzoeker kan verwijzen naar zijn verzoekschrift waarop op de tweede pagina duidelijk staat vermeld: Haar graad van ernst van de aandoening.

Nergens in de wet staat vermeld dat de voornoemde drie medische gegevens expliciet dienen vernield te zijn in het medisch attest. Alle voorliggende gegevens dienen samen bekeken worden teneinde een oordeel te kunnen vellen over het al dan niet aanwezig zijn van de nodige medische gegevens.

Derhalve werden alle noodzakelijk gegevens verschaft. Verwerende partij zou tevens tot deze conclusie gekomen zijn indien zij het medisch attest te zamen met de stukken met de nodige zorg en aandacht had nagelezen.

Het ingevulde medisch attest die dient neergelegd te worden, geldt slechts als richtlijn voor de verwerende partij. Sowieso voert de verwerende partij een controle uit op de ingeroepen gezondheidssituatie van verzoeker.

Het oordeel of de gezondheidssituatie al dan niet ernstig is behoort de arts-deskundige, gemandateerd door de verwerende partij en niet de behandelende arts.

Bovendien betreft het oordeel met betrekking tot de gezondheidssituaties de gegrondheid van het verzoek en dus niet de ontvankelijkheid.

Derhalve is artikel 9 ter par. 3 Vw geschonden gezien in casu enkel en alleen de ontvankelijkheid van het verzoek mag onderzocht worden doch niet de grond van de zaak. Artikel 9 ter par. 3 stelt op limitatieve wijze wanneer de verwerende partij de aanvraag onontvankelijk mag verklaren.

- *de vraag werd per aangetekende brief gedaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken*
- *de identiteit werd aangetoond*
- *medisch getuigschrift werd voorgelegd. Het betreft het medisch getuigschrift dat door de koning werd voorgeschreven. Dit medisch getuigschrift stelt NIET de vraag naar 'haar graad van ernst'. Doch alles in samenhang (medisch getuigschrift, de stukken en verzoekschrift) kan de ernst wel degelijk bepaald worden. Doch de bepaling van de ernst en eventueel graad komt enkel toe in de gegrondheidsfase en dus niet in de ontvankelijkheidsfase.*
- *de aandoeningen werden niet eerder voorgelegd.*

Derhalve is een schending van artikel 9 ter par. 3 aan de orde en dit in samenlezing met artikel 9 ter par. 1 4de lid.

Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing een schoolvoorbeeld is van steeds terugkerende onwil in hoofde van verwerende partij.

De bestreden beslissing is een staaltje van de voortdurende schendingen van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht door de verwerende partij. Dit is duidelijk zonder twijfel. Ieder pietluttig gebrek of onduidelijk element is voor de verwerende partij voldoende om een aanvraag tot regularisatie onontvankelijk dan wel ongegrond te verklaren, zonder de aanvragen hierop te wijzen zodoende toch op zijn minst aan de aanvrager de kans te geven het tekort te vervullen of het onduidelijk element te verklaren.

De opmerking dat 'haar graad van ernst' van de ziekte niet vermeld wordt op het medisch attest kan nier weerhouden worden gezien het in het medisch attest niet gevraagd wordt dit in te vullen. Gezien de dokter het woord matig ernstig gebruikt in stuk 3 gestopt bij de aanvraag.

Bovendien is zoals hierboven gezegd duidelijk dat verwerende partij in samenlezing met het medisch attest en het verzoekschrift wel degelijk de ernst kan bepalen. Doch hier rijst de vraag zoals hierboven gesteld dat dit een onderzoek is naar de gegrondheid van de aanvraag en dus niet rijst met de limitatieve opsomming zoals vermeld in artikel 9 ter par. 3 Vw.

Verwerende partij heeft nagelaten het medisch attest, de stukken en het verzoekschrift grondig de analyseren, maar slecht heel oppervlakkig prima facie toets heeft uitgevoerd, het geen tevens heeft bijgedragen tot de conclusie dat de ernst van de aandoening niet zou genoteerd zijn. Dergelijke

werkwijze strookt niet met de werkwijze die mag verwacht worden van een behoorlijk besturende overheid.

Tot slot kan er gelet op de voorgaande uiteenzetting, geconcludeerd worden dat er in casu sprake is van machtsmisbruik uitgaande van de verwerende partij. Dergelijke praktijken kunnen geenszins getolereerd worden! Impliciet staan all nodige gegeven genoteerd in het medisch attest en expliciet in het verzoekschrift. Bovendien bevat het standaard medisch getuigschrift geen vraag naar haar graad van ernst. Er is derhalve volledig voldaan aan artikel 9 . ter par. 1, lid 4 Vw. Er kan verwacht worden van de verwerende partij, als zijnde een administratieve overheid, dat de nodige zorgvuldigheid aan de dag wordt gelegd bij de beoordeling van een dossier: namelijk het analyseren van het medisch attest tezamen met het verzoekschrift.

De weigering is als onredelijk.

De bovenstaande rechtsregels en beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel zijn zonder meer geschonden waardoor verwerende partij tot een onredelijke beslissing is gekomen.

Als allerlaatste punt wensen verzoeker te verwijzen naar hun stuk 3. Het betreft een recent arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de zaak [...]. Aldaar werd een beslissing tot machtiging tot verblijf conform artikel 9 ter genomen met identiek dezelfde motivering. De vraag tot machtiging tot verblijf werd onontvankelijk verklaard. De Raad voor Vreemdelingenzaken heeft in het arrest de onontvankelijkheidsbeslissing terecht vernietigd.

Verzoeker vraagt dan ook hier dat de Raad de beslissing tot onontvankelijkheid zal vernietigen gezien de motivering identiek is."

4.2.1. Er dient te worden vastgesteld dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op basis waarvan deze is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers geduïd dat de aanvraag van verzoekende partijen om tot een verblijf in België te worden gemachtigd op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, omdat het overgelegde standaard medisch getuigschrift van 4 mei 2012 niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van deze bepaling. Meer specifiek wordt vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift de graad van ernst van de ziekte niet vermeldt. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekende partijen in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Zij kunnen daarenboven niet stellen geen kennis te hebben van het motief dat aan de basis ligt van de bestreden beslissing, aangezien zij dit motief uitgebreid bespreken en betwisten in hun verzoekschrift.

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

4.2.2. In zoverre verzoekende partijen aanvoeren dat de motieven die de beslissing onderbouwen niet correct zijn en de beslissing kennelijk onredelijk is, voeren zij een schending aan van de materiële motiveringsplicht die in voorliggende zaak dient te worden beoordeeld in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk

toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. [...]

§ 2. [...]

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. [...]

§ 5. [...]

§ 6. [...]

§ 7 [...]"

In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat het vereiste standaard medisch getuigschrift werd voorgelegd. De verblijfsaanvraag wordt onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, omdat het standaard medisch getuigschrift dat bij de aanvraag werd voorgelegd de graad van ernst van de aandoening van eerste verzoekende partij niet vermeldt.

Uit artikel 9ter, § 3, 3° *juncto* artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet verder dat het bedoeld standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder “*punt B/ DIAGNOSE*” een “*gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend*” gevraagd. Zoals verzoekende partijen correct aangeven, gaat het in dat model enkel over de “*ernst van de aandoeningen*” en is er geen specifieke vraagstelling over de “*graad van ernst*” voorzien. Daarom volstaat het dat de graad van ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het uit het antwoord op een andere vraagstelling dan in het genoemde punt B (RvS 25 september 2012, nr. 220.747).

Verzoekende partijen wijzen erop dat de behandelende arts op zorgvuldige wijze de punten B, C, D, E, F en G in het standaard medisch getuigschrift heeft ingevuld en dat hierbij onder “*punt B/ Diagnose*” melding wordt gemaakt van het gegeven dat eerste verzoekende partij lijdt aan discopathie. Door louter te verwijzen naar het gegeven dat de behandelende arts de verschillende vragen vervat in het standaard medisch getuigschrift heeft ingevuld en te verwijzen naar de gestelde diagnose van discopathie tonen verzoekende partijen evenwel niet aan dat de motivering in de bestreden beslissing dat de graad van ernst van de ziekte van eerste verzoekende partij niet wordt vermeld in het bij de aanvraag overgemaakte standaard medisch getuigschrift niet correct is. De Raad stelt vast dat *in casu* verwerende partij op wettige wijze kon vaststellen dat uit het bij de aanvraag voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 4 mei 2012 in zijn geheel genomen de ernst of graad van ernst van de aandoening niet blijkt. Gelet op artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet en voormelde vaststelling diende de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de door verzoekende partijen ingediende aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden dan ook als onontvankelijk af te wijzen.

Verzoekende partijen betogen dat de ernst van de aandoening van eerste verzoekende partij wel degelijk blijkt uit andere bij de aanvraag gevoegde medische stukken en uit de uiteenzetting in de aanvraag om machtiging tot verblijf zelf. Zij stellen dat de voorgelegde medische attesten in hun geheel dienen te worden bekeken en dit samen met de aanvraag om machtiging tot verblijf zelf. Dit betoog van verzoekende partijen vindt evenwel geen steun in de bewoordingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Zo wordt in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaald dat het standaard medisch getuigschrift de graad van ernst van de ziekte dient te vermelden. De wetgever heeft, in artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, ook een uitdrukkelijke sanctie voorzien indien aan deze vereiste niet wordt voldaan, met name dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. In zoverre verzoekende partijen verwijzen naar de overige medisch attesten of verslagen gevoegd bij hun aanvraag, dient te worden vastgesteld – zoals verweerder correct heeft gedaan in de bestreden beslissing – dat deze niet zijn opgesteld overeenkomstig het model van het standaard medisch getuigschrift en dat naar deze attesten of verslagen niet wordt verwezen in het overgemaakte standaard medisch getuigschrift. Verzoekende partijen kunnen niet dienstig verwijzen naar andere medische verslagen gevoegd bij hun aanvraag die niet werden opgesteld overeenkomstig het standaard medisch getuigschrift en waarnaar niet wordt verwezen in het standaard medisch getuigschrift, om aan te tonen dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift wel degelijk de graad van ernst van de ziekte vermeldt. Gelet op wat voorafgaat, kunnen verzoekende partijen evenmin op dienstige wijze verwijzen naar de vermeldingen in hun aanvraag om machtiging tot verblijf, die zelfs niet zijn opgesteld door een arts.

De Raad benadrukt daarnaast dat in de bestreden beslissing enkel wordt gesteld dat het standaard medisch getuigschrift van 4 mei 2012 geen uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de aandoening en dat hierin niet wordt gesteld dat de aandoening van eerste verzoekende partij niet ernstig is. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet worden gevolgd waar zij aangeven dat *in casu* de grond van hun aanvraag werd onderzocht. De beschouwingen van verzoekende partijen zijn in dit verband dan ook niet dienstig.

Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde rechtspraak van de Raad waarin werd geoordeeld dat het bestuur ten onrechte had besloten dat de graad van ernst niet werd aangegeven in het standaard medisch getuigschrift, kan het volstaan op te merken dat – los van het gegeven dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben – verzoekende partijen niet aantonen dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot het door hen geciteerde arrest identiek zijn aan deze in voorliggende zaak. *In casu* bevat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift immers geen vermelding van de graad van ernst van de ziekte.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

4.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat, blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Daarnaast moet worden geduid dat een vreemdeling die vraagt om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden zijn aanvraag zelf met alle dienstige overtuigingsstukken dient te onderbouwen. Op verweerder rust geenszins de verplichting om, indien de aanvrager in gebreke blijft om een standaard medisch getuigschrift te voegen bij zijn aanvraag waarin de wettelijk vereiste vermeldingen zijn vermeld, de aanvrager hierop te wijzen en hem alsnog te vragen de correcte stukken voor te leggen.

Verzoekende partijen merken verder nog op dat in het standaard medisch getuigschrift niet wordt gevraagd om ‘*de graad van ernst*’ van de ziekte in te vullen. Dit gegeven doet evenwel geen afbreuk aan de uitdrukkelijke bepaling in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet dat het standaard medisch getuigschrift de graad van ernst van de aandoening dient te vermelden en het gegeven dat onder “*punt B/ DIAGNOSE*” van het standaard medisch getuigschrift een “*gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend*” wordt gevraagd. Zoals hiervoor reeds geduid kan bovendien ook worden aanvaard dat de graad van ernst uit de overige vermeldingen in het standaard medisch getuigschrift blijkt. Verweerder stelde *in casu* evenwel correct vast dat de graad van ernst niet blijkt uit het standaard medisch getuigschrift.

Een schending van de zorgvuldigheidsverplichting blijkt niet.

4.2.4. Een algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur is de Raad voorts onbekend en verzoeker verstrekt in dit verband ook geen verdere toelichting, zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

4.2.5. Verzoekende partijen kunnen ook niet gevolgd worden waar zij voorhouden dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding zich schuldig maakte aan machtsmisbruik. Zoals hierboven vastgesteld, heeft verwerende partij een correcte toepassing gemaakt van artikel 9ter, § 3, 3° *juncto* artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. De beschouwingen die verzoekende partijen naar voor brengen, laten niet toe enige vorm van machtsmisbruik vast te stellen.

Het middel is ongegrond.

Verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS